

kulation, men blot paa et Forsvar, ved Hjælp af hvilket det bedst kan bevare sin Neutralitet. Saa kan jeg ikke forstaa, at det skulde være umuligt at komme til en Enighed om det militære Spørgsmaals Ordning. Thi jeg tror, at man ikke bør have nogen- somhelst anden Plan, end saavidt muligt at holde sig klar af enhver udenlandsk Spekulation, og vor Politik skal udelukkende være beregnet paa ikke at gjøre vort Land latterligt eller paa ikke at blande sig i nogen- somhelst Ting, men rette sig efter de smaa Billaar, som Naturen og hele vor Stilling i Europa har givet os. Paa den Maade tror jeg, at der maa kunne findes en Opgave for Forsvaret, som træffer Landets økonomiske Forhold rigtigt, og som i Virkeligheden vil medføre en Reduktion af Hærudgifterne; og naar jeg har hentydet til denne Reduktion af Hærudgifterne, saa er det ogsaa en Betragtning, som den danske Menigmand deler, og som jeg er glad ved at faae fremsat her. Jeg ønsker tillige denne Reduktion gjort, ikke fordi jeg er bange for, at mine Partiseller ville gaa med til Kjøbenhavns Befæstning, thi det er jeg ikke bange for, men fordi jeg tænker mig, at der kunde være Fare i den Retning, vel ikke saa meget under de nuværende Forhold, men naar der kom andre Tider, hvor Folk vare mere anlagte for den Slags Ting, hvor der i Spidsen for Krigsbestyrelsen i Hs. Majestæt Kongens Raad sad en Krigsminister, som var mere diplomatisk anlagt end den nuværende, og som, om det maa være mig tilladt at bruge det Udtryk, lagde an paa at tæmme Cerberuserne ved at flø dem lidt paa Halsen, som hittede paa at gaa frem ad den Vej, og som derfor talte saa venlige og hjertevarme Ord, at han fik Stemningen til at gaa ind, ikke paa Kjøbenhavns Befæstning, men paa en yderligere Forøgelse af de militære Udgifter, hvad jeg efter min Opfattelse af Fædrelandets Tarv vilde anse for min Pligt at stemme imod. Derfor ønskede jeg allerede nu i al Bestemthed at pointere, i hvilken Retning jeg mener vi skulde gaa her i Landet. Vi skulde gaa i Retning af meget betydelige Reduktioner, svarende til de Forudsætninger for Hærudgifterne, vi havde i ældre Tider, i Tredserne, og indføre en anden, retfærdigere og ligeligere fornuftigere og mere demokratisk Fordeling af den almindelige Værnepligts Byrder.

Formanden (Høgsbro): Det kan vanskeligt undgaas, at Ytringer, der ere faldne udenfor Salen, ogsaa drages ind i Forhandlingen her; men jeg skal henlede Opmærksomheden paa det Unskelige i, at

saadanne Ytringer ikke fremkomme, inden at man har bestemte Beviser at holde sig til, saa at man ikke blot gaar efter en lidt usikker Grindring om, hvad der er foresaldet. Her til skal jeg sige, at det heller ikke har kunnet undgaas, at Spørgsmaalet om den almindelige Værnepligt og dets Forhold til en leiet Hær er draget ind med i denne Forhandling; men jeg vil ønske, at man vilde hufte paa, at det, der ligger for, er Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, og at det Andet kun er et Sidespørgsmaal, som ikke maa drages for meget frem, hvis Forhandlingerne ikke skulde trække altfor længe ud.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg kunde egentlig paa Grund af den Bemærkning, som fremkom fra den høitærede Formand, spare at udtale mig; men jeg vil dog med Hensyn til det, jeg skal have sagt udenfor denne Sal ved den omtalte Leilighed i Rosenborg Have, tillade mig at spørge det ærede Medlem, hvorfra han veed, at det, jeg den Gang sagde, var en Opfordring til at gjenerobre de tabte Provindser. Jeg skal sige her, hvad jeg den Gang har sagt. Situationen staar paa Grund af dens Korthed meget bestemt i min Grindring. Jeg sad med 2 andre Officerer paa en Bænk i Haven, da der usformodet blev udbragt et Leve for mig, samtidig med at Melodien til „den tappre Landsoldat“ spillede. Jeg takkede for Levet og navnlig for, at det var ledsaget af denne Melodi, som nu høretes saa sjældent, men som mindede om Aanden fra 1848, og jeg sluttede med at udtale det Haab, om, at den altid maatte være tilstede i Hæren. Det skulde jeg da mene, jeg havde Lov til.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har atter begjæret Ordet. Dertil hører Thingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelser fremkomme (Opfordring), har det ærede Medlem Ordet.

Bluhme: I Anledning af mine Udtalelser forleden saaldt der meget stærke Udtryk overfor mig, og da Angrebene ogsaa ere fremkomne udenfor Salen, skal jeg tillade mig at erindre om, at jeg strax tog Ordet, da jeg erfarede, hvad der havde stødte de ærede Herrer paa den anden Side, og erklærede, at naar jeg havde nævnt de konervative Klubber, beroede det paa en Fortalelse, jeg havde kun til Hensigt at udtale mig imod den offentlige Agitation i Chauvinistisk Retning særlig rettet mod Tyskland, og jeg er overbevist om, at hvad jeg udtalte var rigtigt og